

Magyar Országgyűlés
TÜK Iroda

2857-8/2003-4.
2.sz.pld.
11 lap

OVB/4-13/2000.
OVB/4-13/1998-2000.

KIVONAT

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés

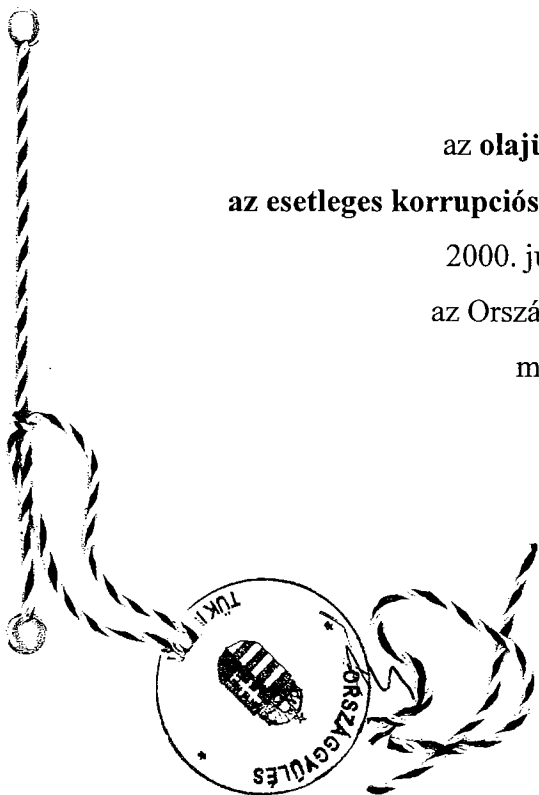
az olajügyek és a szervezett bűnözés között

az esetleges korrupciós ügyek feltárására létrehozott vizsgálóbizottságának

2000. július 17-én (hétfőn) 14 óra 37 perckor

az Országház főemelet 61. számú üléstermében

megtartott rendkívüli zárt üléséről

Napirendi javaslat:

1. Döntés a június 8-ai zárt bizottsági ülés jegyzőkönyvéből készült kivonat nyilvánosságra hozataláról

Elnököl: Pallag László (FKGP), a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők:

Szűcs Dóra, *Dani Judit*
Dani Judit

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről:

Pallag László (FKGP), a bizottság elnöke
Juhász Ferenc (MSZP), a bizottság alelnöke

Vígh Ilona (Fidesz)
Balogh László (MDF)
Pancza István (FKGP)
Tóth Károly (MSZP)
Dr. Kóródi Mária (SZDSZ)
Dr. Lentner Csaba (MIÉP)

Helyettesítési megbízást adott:

Dr. Fazekas Sándor (Fidesz) Vígh Ilonának (Fidesz)
Dorkota Lajos (Fidesz) Balogh Lászlónak (MDF)
Dr. Vastagh Pál (MSZP) Juhász Ferencnek (MSZP)

Állandó résztvevők:

Dr. Cserhádi Judit, a bizottsági főosztály helyettes vezetője
Kissné Andrásik Ilona, a bizottság munkatársa

Meghívottak:

Dr. Molnár Ervin főosztályvezető-helyettes (Legfőbb Ügyészség)
Dr. Antal Györgyné szakértő
Dr. Pásztor Gedeon szakértő
D. Münnich Iván szakértő
Kenyeres Gyula szakértő
Kocsmár Gézáne dr. szakértő
Nagy Zsolt szakértő
Dr. Gyekiczki András szakértő

(A zárt ülés a 14 óra 04 perckor kezdődött nyílt ülés folytatása, amelyről külön jegyzőkönyv készült.

A zárt ülés kezdetének időpontja: 15 óra 1 perc.)

ELNÖK: Balogh képviselő úr!

BALOGH LÁSZLÓ (MDF): Köszönöm szépen, elnök úr. Ismerve a jegyzőkönyveket és most már a kihúzott jegyzőkönyvet is, egy kompromisszumos javaslatot szeretnék tenni: a zárt ülés jegyzőkönyveiből a Nógrádi Zsolt meghallgatását megelőző jegyzőkönyvi részeket tartjuk meg zárt ülésben, hiszen ott az elnök úr olyanról tájékoztatott bennünket, hogy kik, hogyan, milyen szervek akadályozták milyen tanú meghallgatását és a többi, nem lenne jó abban újabb frontot nyitni ilyen szempontból. Felteszem javaslatra, hogy Nógrádi Zsolt meghallgatásának teljes jegyzőkönyvét hozzuk nyilvánosságra. Ez ügyrendi javaslat, erről szavazást szeretnék kérni.

Amennyiben indokolt, akkor az indokolást is elmondom. (Dr. Kóródi Mária: *Indokolt!*) Gyakorlatilag a kihúzott jegyzőkönyvben olyan jellegű információk tűnnek el, amely információknak nagyon nagy része már nyilvánosságra került - különböző forrásokból került nyilvánosságra. Tudva azt, hogy nem szerencsés a teljes nyilvánosságra hozatal, de még mindig ez a legkisebb rossz, hiszen a nyilvánosságra került anyagok egy része olyan prekonceptiókat és olyan kombinációkat tesz lehetővé, amelyek még rosszabb helyzetet eredményezhetnek és eredményeznek, mint a valóság. Ezért szeretném megismételni a múltkori javaslatomat, hogy hozzuk nyilvánosságra a jegyzőkönyvnek azt a részét, ahol Nógrádi urat meghallgattuk - a teljes jegyzőkönyvet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő asszony!

DR. KÓRÓDI MÁRIA (SZDSZ): Csak szeretném jelezni, hogy ennek semmi köze a kompromisszumhoz, ugyanis az legfeljebb egy eldöntendő kérdés, hogy mi az, ami a nyilvánosságra hozatalra indokolt és érett: nyilván Nógrádi Zsolt vallomása, mert akörül folyik a vita, és hogy egyébként aztán miről beszéltünk, az már nem feltétlenül az. Ez semmiképpen nem kompromisszumos javaslat, viszont ezzel szemben törvényellenes, mármint az adatvédelmi törvénnyel ellentétes. Nem gondolom, hogy ezt megengedhetjük magunknak, de mindenesetre most ezen a zárt ülésen szeretném tisztelettel megkérni az ügyészség képviselőjét, hogy egyrészt mondja el, hogy kaphatunk-e adatokat arról a priorálásról, amit már megrendeltünk a múlt bizottsági ülésen, és egyáltalán mondjon valami jogi szakvéleményt ezzel a vitával kapcsolatosan, amit magunk között próbálunk értékelni.

Elnök úr, kérem, hogy adja meg a szót az ügyészségnek!

ELNÖK: Köszönöm, és egyben kérem, hogyha a mostani vitát illetően van álláspontja az ügyészségnek, azt is mondja el! Megadom a szót.

DR. MOLNÁR ERVIN főosztályvezető (Legfőbb Ügyészség): Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! A kérdés első részére könnyen tudok válaszolni. Ismeretes a tisztelt bizottság előtt, hogy Pallag és Pancza képviselő urak büntetőeljárást kezdeményeztek. A Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal a feljelentés alapján feljelentés-kiegészítést rendelt el, ennek keretében Nógrádi Zsolt úr meghallgatását megkezdte. Öt vagy hat alkalommal - most már a büntetőeljárás szabályainak megfelelően - vallomást tett, a feljelentés-kiegészítésnek ezt volt az egyik célja.

A másik célja pedig az, hogy Nógrádi úr vallomása alapján megkíséreljék behatárolni, hogy mely ügyekre vonatkozik az ő vallomása. A feljelentés-kiegészítés keretében a vallomás alapján megtörtént az, hogy a korábban indult büntetőeljárás dokumentumainak egy részét - miután sikerült a beazonosítás - bekérték, de az iratok egy része megérkezett, más része még nem. Nem fejeződött be még az az elemzés, aminek alapján bizton állítható, hogy az ő vallomásai mely ügyekhez köthetők. E végett a Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal a feljelentés-kiegészítés időtartamát két héttel meghosszabbította a törvényeknek megfelelően, és hozzávetőlegesen még két hét áll rendelkezésére ahhoz, hogy ezeket a szervezeti intézkedéseket megtegye. Ha ez megtörténik, minden bizonnyal nem lesz akadálya annak, hogy az az adatszolgáltatás megtörténjék, amit a képviselő asszony kért.

Arra is megszólítást kaptam, hogy a jegyzőkönyv nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban mondjak véleményt. Úgy tudom, hogy ebben a tárgyban a legfőbb ügyész úrhoz érkezett egy levél a bizottság elnöke által címzetten. A legfőbb ügyész úr kézhez vette az iratot és tanulmányozza, én tehát mindaddig nem vagyok abban a helyzetben, hogy erről érdemben nyilatkozzak, amíg a legfőbb ügyész úr az álláspontját ki nem alakítja.

Azt azonban szakmai kötelességemnek érzem, hogy néhány dolgot megemlítek. A bizottság döntött arról, hogy a jegyzőkönyv valamilyen formában történő nyilvánosságra hozatala megtörténik, tehát ehhez képest kell a mondandómat igazítani. Ha az ügyészt kérdezik, akkor az ügyész a saját szakmai szabályaira tekintettel azt gondolná, hogy a büntetőeljárás sikerét feltehetően nem nagyon támogatja az, ha egy leendő büntetőeljárás bizonyítékai az érintettek számára esetleg szakmailag nem indokolt időpontban válnak hozzáférhetővé. Mondom, hogy ismeretében vagyok annak, hogy döntés született a nyilvánosságra hozatalról, ezért ez a szempont minden bizonnyal annak idején is mérlegelésre került, de az én szakmai tisztességem arra készítetett, hogy ezt szóvá tegyem.

Majtényi úr állásfoglalását most volt lehetőségem megismerni. Én azt szeretném a tisztelt bizottság figyelmébe ajánlani illő tisztelettel, hogy úgy gondolom, a jegyzőkönyv nyilvánosságra hozatalának nem kizárólag adatvédelmi vonatkozásai vannak, és szeretném megemlíteni azt, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak meglehetősen széles körű gyakorlata van azokról a kérdésekről, amelyek bizonyos adatok nyilvánosságra hozatalát követően más jogterületet érintenek, és ezek a jogterületek kapcsolatosak lehetnek a polgári és adott esetben a büntetőjoggal is.

Mínthogy a bizottság munkájában nem volt lehetőségem; illetve csak a legelső ülésen lehettem itt, az azóta történeteket csak közvetetten tudtam figyelemmel kísérni, de úgy gondolom, hogy bizonyára a döntéskor ezekre a szempontokra is figyelemmel voltak.

Ismereteim vannak arról, hogy a bizottságnak szakértők állnak rendelkezésére, és ezek a szakértők gondolom, a joggyakorlat eme vonatkozásait is áttekintették és esetleg szóba hozták. Ha nem történt volna meg, én illő tisztelettel azt javasolnám, hogy ezt a bírósági gyakorlatot áttekintve a szakértői testület foglalmazzon meg javaslatokat ebben a tekintetben is.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Balogh képviselő úr!

BALOGH LÁSZLÓ (MDF): Köszönöm a szót. Szeretném felhívni a bizottság tagjainak figyelmét arra, hogy Nógrádi Zsolton kívül számtalan meghallgatást fogadosított eddig a bizottság. Azok a meghallgatások nyilvánosak voltak. Ott, amikor ott ültek annál az asztalnál a meghallgatottak, és még fogalmunk sem volt arról, hogy mit fognak mondani, a sajtó teljes nyilvánossága előtt mondta el sorban mindegyik, hogy melyik rendőr, ki hova ment el nyomozni, kinek a lakásába ment el, megnevezte őket. (Dr. Kóródi Mária közbeszólása.) Hát akkor, képviselő asszony, amikor a két rendőrszázadost hallgattuk meg, akkor elmondták, hogy kikre tettek terhelő vallomást, kinek a lakásába mentek be, hogyan, mikor, miképpen.

Amikor itt meghallgattuk azt a hölgyet nyilvános ülésen, aki később bevonult a börtönbe, a hölgy is elmondta, hogy kérem, kik vágták át, ki, hogyan, miképpen. És amikor innen Lentner képviselőtársammal, Pallag elnök úrral lementünk, megpróbálni Nógrádi urat rábeszélni arra, hogy nyilvános ülésen folytassa a meghallgatást, akkor sem tudhattuk, hogy kiről, miről mit fog mondani és hogyan.

Most kérem, átestünk számtalan meghallgatáson. Meghallgattuk az egykori ügyész urat, aki szintén nem válogatott az információkban, mondta úgy, ahogy gondolta. Valóban, képviselő asszony, ez az ő felelőssége, itt szépen nyilvános ülésen mentek a meghallgatások, és bizony nagyon sok emberről mondtak el véleményt, határozatot, satöbbi, satöbbi.

Itt most abban vagyunk kivételesek, hogy az elnök úr annak idején kérte Nógrádi úr zárt ülésen való megszólalását Nógrádi úrra való tekintettel, azért, hogy úgymond védjük Nógrádi úr személyiségi jogait. Nem azért, hogy Nógrádi úr mit fog mondani, mert ezt egy interjúban az elnök úr el is mondta később, hogy itt kérem csak az volt titkos, hogy ki fog beszélni, nem más. Nógrádi úr személye nyilvánosságra került. Eddig volt, nem tudom, tíz meghallgatás, arról nem beszélünk, és van ez az egy, és most erről kezdünk el beszélni, hogy hogyan és miképpen.

Azt gondolom, hogy ezek után én nyugodt szívvel fenntartom azon véleményemet, hogy hozzuk nyilvánosságra az egészet. Itt nyolc éves ügyekről van szó, hét éves ügyekről, amit eddig el lehetett tüntetni, azt eltüntettek, amit nem lehetett eltüntetni, azt már nem lehet eltüntetni, meggyőződésem, itt van egyszer, le van írva, megtette a vallomásokat Nógrádi úr, mint halljuk - hála Istennek - többszörösen, nem hiszem, hogy visszamenőleg itt befolyásolni lehet ezeket az ügyeket. Ez az egyik.

A másik a felelősségünk. Én egyetértek Kóródi Mária véleményével, hatalmas a felelősségünk, amikor talán lesz itt egy vagy két olyan személy, akinek a neve eddig nem hangozott el, és az is most nyilvánosságra kerül, és ez nem jó. Egyetértek, hogy amit mi most csinálunk, az nem jó. De a parlamenti felelősségünk az, hogy már fél éve megy ez a hajcihő, és most már körülbelül egy hónapja, két hónapja nincs másról szó, csak hogy mi vitatkozunk a nagy nyilvánosság előtt arról, hogy mit csináljunk és mi legyen a munkamódszerünk.

A bizottság tekintélye nulla, ezáltal a parlament tekintélye is csökken. Itt egy közmegállapodás született az ügyben, hogy mindnyájunkat külön-külön is és a bizottság egészét is már az a vád kezdi érni, hogy nekünk nincs más célunk, csak hogy elmaszatozjunk az információt. Ezt nem vállalhatjuk fel politikailag, inkább azt mondom, hogy a kisebbik rosszat választom, és azt mondom, hogy hozzuk nyilvánosságra, hogy nem a mi felelősségünk ez az ügy.

Én azért, hogy nyilvánosságra került a meghallgatott neve, és a meghallgatott hála Istennek vállalta az ügyészséggel való együttműködést, én azt hiszem, hogy mi befejeztük vele kapcsolatban ily módon az ő személyiségi jogvédelmét.

Hangsúlyozom még egyszer, osztom Kóródi Mária félelmét, de a saját presztízsünk és az igazság iránti társadalmi vágy azt mondatja velem, hogy még mindig a kisebbik rosszat fogjuk választani, ha nyilvánosságra hozzuk Nógrádi Zsolt meghallgatását. Különös tekintettel, és ezt nyomatékosan mondom, hogy kb. a tíz meghallgatásból ez volt az egyetlen, a másik kilencben a legnagyobb nyilvánosság előtt mondták itt annál az asztalnál ugyanezeket, csak más neveket mondtak és más emberekről.

Tehát én azt hiszem, hogy a gyakorlatunkkal sem kerülünk szembe, ha most ezt megtesszük.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kóródi Mária képviselő asszony!

DR. KÓRÓDI MÁRIA (SZDSZ): Ezen sokat lehetne vitatkozni, egyrészt, hogy mi a kisebbik rossz ebben a dologban, de nem ez az érdekes. Nekem úgy tűnik, hogy itt mindenki elkezdett egyfajta presztízsharcot, elnézést képviselő úr, de úgy gondolom, hogy a képviselő úr presztízsharcot folytat az elnök úrral szemben, és ennek a presztízsharcnak az áldozatává válik gyakorlatilag egy parlamenti gyakorlat, amit nekünk kellene megteremteni, mert ebbe a történelmi helyzetbe mi sodródtunk sajnálatos módon bele. És ebben megvan az elnök úr, személyes felelőssége is, de ezeket a vitákat itt most nem érdemes tovább folytatni; mert ezen már túl vagyunk.

Én csak azt szeretném, ha nem tetéznénk a bajt, egyébként. Ezért gondolom, hogy érdemes megfontolni az én javaslatomat, kiegészítve még azzal, mert én örömet beveszem a javaslatomba azt, amit az ügyész úr mondott, bocsánat, ügyész úr, vagy van valami titulusa, ne haragudjon... (Dr. Cserháti Judit: Főosztályvezető-helyettes.) Oké.

Tehát azt, hogy nézessük meg még a bírósági gyakorlatnak megfelelően, mert egyrészt nem értem, hogy hova ez a nagy rohanás, hogy ezt most kiadjuk és nem érünk rá arra a két hétre, amíg megvannak a prioritások, meg tudjuk nézetni a bírósági gyakorlatot. Nem értem, hogy ebben hova rohanunk. Ezeket szerintem érdemes lenne áttekinteni.

Másrészt nem lehet azt mondani, hogy ugyanaz a helyzet, amikor mi egy zárt ülés jegyzőkönyvét nyilvánosságra hozzuk, mint amikor valaki ideül a nyilvánosság elé. Már megítélésében is más. Valaki itt ül, mond valamit róla a sajtónak, a nyilvánosságnak, mindenkinek van egyfajta benyomása, és az általa mondottakat aszerint helyezi el az ő fejében. Másilyen módon, nyilván máshogyan beszél az, aki tudja, hogy a nyilvánosság előtt beszél, és máshogyan beszél az, aki ott ül, és... Nem tudom, hogy én kinek beszélek... (Balogh László Vigh Ilonával és egy szakértővel beszélget.) Elvileg a képviselő úrral van vitám ebben a dologban. Tehát máshogyan beszél az, aki úgy tudja, hogy zárt ülésen van, és a zárt ülésen mondja el ezeket a dolgokat.

Amikor ő a nyilvános ülésen elmondja, akkor az az ő felelőssége, róla keletkezik benyomás; az értékelendő, de amikor mi zárt ülést engedélyezünk - és ezért helytelen az elnök úr álláspontja, amikor azt mondja, hogy egyébként csak a személye volt titkos, mert ez nem lett tisztázva. Amikor ő ide bejött, akkor is csak zárt ülés volt, és semmi ilyesmi nem volt tisztázva, mert mindannyian máshogyan álltunk volna a dologhoz, és a nyilván a tanú Nógrádi Zsolt is máshogyan állt volna a dologhoz, ha csak csuklyában van, egyébként meg mindent, amit mond, a nyilvánosságnak szánja. De amikor már erre került volna sor, be se jött a bizottság elé, tehát ebből is látszik, hogy mást mondott.

Igenis azt mondom, hogy a szívem vérzik, ha csak három ártatlan ember kerül bele egy ilyen listába, és nem igaz, hogy bele lehet venni az "elestek még" kategóriába azokat az embereket, akiknek ehhez az üggyhez semmi közük, csak a Nógrádi Zsolti nem szereti őket, és ezért belekompromittálta őket a vallomásába. Ez majd ki fog derülni tíz év múlva a nem tudom, hogy milyen eljárások után, hogy mondjuk, _____ vagy _____

_____ nem volt érintett vagy nem úgy volt érintett, de most ebben a jegyzőkönyvben benne volt, és az isten le nem mossa róla, hogy olajmaffiózó, csak azért, mert valahol belebotlott Nógrádi Zsoltba.

Nekem azzal is problémám van - már bocsánat - azzal kapcsolatosan, hogy ezt a jegyzőkönyvet egy az egyben nyilvánosságra hozzuk, hogy mit csinált _____

Ez probléma, azt gondolom, hogy nem ízléses dolog, ezt zárt ülésen elmondta, ez a mi felelőségünk, hogy ne beszéljünk róla. De amikor ezt egy az egyben nyilvánosságra hozzuk, akkor az is belekerül, hogy _____ és _____

Nem tartozik sem a büntetőeljárás keretébe, nem tartozik a nyilvánosságra az, _____

Más lett volna, ha ő ezt tévékamerákba mondja, akkor az az ő ügye _____

(Dr. Lentner Csaba bejön a terembe.) Szerintem ezeket a dolgokat nekünk nem lehet ilyen

hozzuk, de azt gondolom, hogy akkor kéthetenként arra ne hívjuk össze a bizottságot, hogy vitassuk meg ennek az anyagnak a nyilvánosságát.

Én egy esetet tudok elképzelni arra, ha nem hozzuk nyilvánosságra: a legfőbb ügyész képviselőjének kezdeményezésére, a nyomozás veszélyeztettségének elkerülése érdekében a bizottság a jegyzőkönyvet a zárójelentés mellékleteként hozza nyilvánosságra, és addig nem kíván kéthetente ebben az ügyben összeülni. Ezt el tudom képzelni, és hogy ne a legfőbb ügyészt bántsa, mellé lehet tenni, hogy Kóródi képviselő asszony javaslatára - ezt készséggel megszavazom - a zárójelentésünk része legyen ez a jegyzőkönyv. De azt ne csináljuk már, hogy minden két hétben műdrámát csináljunk abból, hogy összeülünk, hogy mit hozunk nyilvánosságra, érdemi munka legyen!

A tiszteletteljes ügyrendi javaslatom az, hogy zárjuk le a vitát, okafogyottá vált a kezdeményezés, nem kell olvasási szünet - kiderült, hogy nem kell -, döntsünk arról, hogy most hozzuk teljes nyilvánosságra vagy majd egyszer.

ELNÖK: Képviselő asszony!

DR. KÓRÓDI MÁRIA (SZDSZ): Szeretném pontosítani, hogy nekem ilyen javaslatom, amelyet itt Tóth képviselő úr mondott, nem volt, nem is lesz, ez semmiképpen sem az én javaslatom, hogy majd valamikor függelékben itt, ott, amott hozzuk nyilvánosságra, és azt sem gondolom, hogy az ügyészség képviselőjét kellene bármilyen helyzetbe hoznunk. Azt nyugodtan mondhatjuk viszont, hogy a szakértőink meghallgatása után úgy döntöttünk, hogy a következő alkalommal különböző szempontokkal kiegészítve az elveket meghatározandó hozzuk nyilvánosságra a jegyzőkönyvet. Vagy pedig még az van, amit javasolnak a képviselő urak, hogy vagy ezt mondjuk, vagy azt mondjuk, hogy teljesen szó szerint legyen. Mászt tényleg nem tudunk csinálni, ez a két lehetőség van, ebben egyetértünk, de szeretném tisztázni, hogy nincs olyan javaslatom, és nem is szeretnék ilyen javaslatot tenni.

ELNÖK: Balogh képviselő úr!

BALOGH LÁSZLÓ (MDF): Köszönöm a szót. Érdemi hozzászólást most nem akarok tenni, csak jelezni szeretném Kóródi Máriának - ha jól értem -, hogy ebben a témában az elnök úr és köztem nincs presztízsharc. *(Az elnök bólint.)* Csak a jegyzőkönyv kedvéért mondom. A személyes motívumokat most ebben a kérdésben mellékeljük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jegyzőkönyvbe mondom, hogy bólintottam. Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Balogh képviselő úr javaslatát teszem fel legelőször szavazásra. Ez úgy szól, hogy a Nógrádi Zsolt által megejtett tanúvallomás teljes jegyzőkönyvének nyilvánosságra hozatala. *(Közbeszólások.)* Azt mondtam, tehát a napirendi pont 2. pontja értelmében Nógrádi Zsolt meghallgatásáról készült jegyzőkönyv nyilvánosságra hozatalában való döntés.

Aki elfogadja Balogh László képviselő úr javaslatát, kérem, kézfelnyújtással erősítse meg! *(Szavazás.)* Kilenc igen. Aki ellene volt? *(Senki sem jelentkezik.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kettő. Két tartózkodással fogadtuk el. *(Juhász Ferenc: Bocsánat, Vastagh Pál tartózkodott, nem kaptam erre konkrétan megbízást tőle. - Dr. Cserháti Judit: Kinek adjuk át?)* A bizottság tagjainak.

Tessék, képviselő úr!

BALOGH LÁSZLÓ (MDF): Nyilván itt felvetődik a kérdés, hogy a nyilvánosságra hozatalnak mi lesz a módja. Tehát hogyan lesz. Én a következőt tudom javasolni. Itt van még

két napirendi pontunk. Nem tudom, hogy a hivatalban, az irodában vannak-e... (Dr. Cserháti Judit: Senki.) Senki nincs. Akkor a nyilvánosság módja az, hogy itt annyi példány van, amennyiből mi kaphatunk, most nem tudom, hogy csak a második rész van, vagy a teljes is van, ha a teljes, akkor én technikailag a következőt kérem. Az első rész egyetlen adat miatt lett zárt, az elnök úr mondata miatt, hogy melyik meghallgatott nem jön el, azért mert. Én azt kérem, hogy akkor arról szavazzunk, hogy a jelen levő képviselő hölgyek és urak tudomásul veszik, hogy az a passzus nem zárt, illetve hogy az nem nyilvános, azt a részt is nyilvánosságra lehet hozni, és innentől kezdve a dolog egyértelmű.

ELNÖK: Ha szabad kérem, képviselőtársam, az előbb döntöttünk valamiről, Nógrádi tanúvallomásának nyilvánosságra hozataláról. (Balogh László: Meg lehet csinálni most? - Dr. Cserháti Judit: Igen. - Balogh László: Akkor elkészülhet annyi példányban, ami itt a sajtónak átadható.) Igen, a 18. oldaltól gyakorlatilag.

Tessék, képviselő asszony!

DR. KÓRÓDI MÁRIA (SZDSZ): Szeretném a bizottság - hogy mondjam - munkájában azokat a félreértéseket eloszlatni, amire mondjuk ez a felvetés és ez a kérés is utal. A bizottságnak nem feladata egyébként, hogy a sajtó kezébe nyomjon általában is nyilvános ülésről készült jegyzőkönyveket. Az a döntés, amit a bizottság hozott, az egész egyszerűen arról szól, hogy a jegyzőkönyvnek az a része, amelynek megszűnik a titkossága, az bekerül az egyébként nyilvánosan elérhető jegyzőkönyvek sorába. Nem jelenti azt, hogy itt most le kell fénymásolni, ki kell osztani, fizetett hirdetésben fel kell adni.

Tehát én azt gondolom, hogy erről semmiféle külön döntést nem kell hozni, mert semmilyen különös eljárásra bizottságnak nem lehet oka, nem is szokásos. Ez egyébként megint egy olyan precedenst vezetne be, amit én nem tartok értelmesnek bevezetni, hogyha a jegyzőkönyv zártságát megszüntetjük, utána mindjárt nagy osztogatásba is kezdünk. Ezt helytelennek tartom.

Szeretnék még valamit lerögzíteni: az SZDSZ számára kifejezetten előnyös, hiszen az SZDSZ, azzal amit az elnök úr nyilvánosságra hozott, sehol nem szerepel ebben a jegyzőkönyvben, de ettől függetlenül azt gondolom, hogy a bizottságnak nagy felelőssége marad abban, amilyen döntést az előbb hozott, ezt csak a jegyzőkönyv számára szeretném rögzíteni. Nem szükséges további intézkedéseket tenni.

ELNÖK: Köszönöm. Balogh képviselő úr!

BALOGH LÁSZLÓ (MDF): Köszönöm szépen. Én egyetértek Kóródi Mária hozzászólásával, nem lehet a bizottság feladata itt a jegyzőkönyv kiosztása, viszont én mint bizottság tag kérem, hogy én kapjak ebből egyet a végén, addig van még két napirendi pont, és azt mondták, hogy technikailag ezt meg lehet tenni. Nyilván, aki még igényli, az kaphat ebből, ugyanúgy; mint az eddigi gyakorlat szerint, minden bizottsági tag a jegyzőkönyvekből kap egy másolatot, így ezt is megkapjuk.

Én a nyilvánosságra hozatal ügyét csak azért vettem fel, és engedtesék meg nekem, képviselő asszony, mint aki húsz évig újságíróként dolgoztam, hogy ilyen felfokozott várakozás után nem lehet azt mondani az itt levő 25 újságírónak, hogy egyébként holnapután bejöhet a hivatalba és elolvashatja, ami ott van. Biztos, hogy felfokozott igény van rá, tehát én azt gondolom, ha technikailag megoldható, akkor ezt a felfokozott igényt ki kell elégíteni. Csupán ennyi volt az én megjegyzésem, és egyetértek, hogy nem feladatunk ezeknek a jegyzőkönyveknek a nyilvánosságra hozatal, de a speciális helyzet indokolta a hozzászólásomat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A nyilvános ülések jegyzőkönyvének megvan a menete. A legrövidebb időn belül bekerül arra a helyre, ahonnan le hívható, ahol megtekinthető, és mindenki hozzá fog férni. *(Dr. Cserháti Judit: A képviselők kapnak belőle, más nem, felkerül az internetre és minden újság le fogja szedni egy perc alatt.)* Köszönöm szépen.

Van-e még ehhez a napirendi ponthoz valakinek hozzáfűznivalója? *(Senki sem jelentkezik.)* Akkor ezt a napirendi pontot lezárom.

Van-e igény tíz perc szünetre. *(Juhász Ferenc: Nincs. - Balogh László: Elnézést, volt aki mászkált közben, mi meg itt ültünk...)*

Akkor tíz perc szünet.

*(A zárt ülés befejezésének időpontja: 15 óra 37 perc.
A zárt ülést követően a bizottság nyílt ülésen folytatta munkáját,
amelyről külön jegyzőkönyv készült.)*

Pallag László
a vizsgálóbizottság elnöke